

ת"פ 49367/10/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 21-10-49367 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נao'
המאשימה	מדינת ישראל באמצעות שולחת תביעות
ראשל"צ	ראשל"צ
נגד	
הנאשם	פלוני
ע"י ב"כ עוז בנימין בן נתן	ע"י ב"כ עוז בנימין בן נתן

זכור דין

עובדות כתוב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הودאות בעבודות כתוב אישום מתווך הכלול שלושה אישומים, בביצוע עבירות כדלקמן:
- א. **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין");
 - ב. **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;
 - ג. **תקיפה סתם (2 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין;
2. במועד הרלוונטי לאישום, התגזרה הנאשם בבית אימו - המתלוננת, ברוח' ... בראשון לציון.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 15.10.21 שהו הנאשם והמתלוננת בבית, כאשר הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול. בשעה 18:30 או בסמוך לכך, עת שהה הנאשם בחדר האמבטיה, תלש את וילון החלאן, יצא מחדר האמבטיה וקילל את המתלוננת "זונה, בת זונה, חולת נפש". המתלוננת לא הגiba, והתישבה בקורסא בסלון הבית.

از, ניגש הנאשם אל המתלוננת ובعودה ישבת, סטר והכה מכת אגרוף בפניה, צבע באוזנה וקיפל אותה. המתלוננת הפצירה בנאשם להניח לה ולהפסיק את התקיפה, אך זה לא חדל ממעשייו וצבע אותה בידיה. המתלוננת התכופפה על מנת להתגונן, אז בעת הנאשם בראשה ובירדה, עיקם את אצבעותיה וירק עליה. בהמשך, הצליחה המתלוננת לבורוח מהנאשם לחדר אחר בבית, נשענה על המיטה בחדר, נטלה כרית לידיה על מנת להגן על עצמה, אך הנאשם הילך אחריה והכה אותה.

בשלב זה, יצא הנאשם מהחדר ונטל סכין מטבח הבית. הנאשם התקרוב אל המתלוונת בעודו אוחז בסכין ו אמר לה "אל תגידו שרק אני לא בסדר, תגידו ברבים, מ' שלך זה החיים שלך, תגידו ברבים אם אני אזכיר אותך, את תגשי את מלאך המוות".

לאחר מכן, החדר הנאשם את הסכין למטבח, אכל והלך לישון.

כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוונת סימנים כחולים משנה צדי סנטרה, המטומות בעיניה, המטומה באוזנה, המטומות גדולות בכתפה, בגבה ובזרועה וכן שפושף בכתפה.

3. על פי עובדות האישום השני, כחודש עובר ליום 17.10.21, במועד ושעה שאינם ידועים במדוקן למאשימה, במהלך תקופה חגית, על רקע ונסיבות שאיןם ידועים למאשימה במדוקן, עת שהו הנאשם ומתלוונת בבית, תקף הנאשם את המתלוונת בכך שستر בפניה, הכה אותה במכות אגרוף, צבע אותה ומשך בשערות ראשה. בהמשך, תקף הנאשם את המתלוונת בכך שהכניס אצבע לעיניה.

כתוצאה לכך, נגרם למתלוונת שטף דם בעיניה.

4. על פי עובדות האישום השלישי, כשלושה חודשים עובר ליום 17.10.21, במועד ושעה שאינם ידועים במדוקן למאשימה, עת ישבה המתלוונת על כורסא בסלון הבית, תקף אותה הנאשם בכך שהכה בראשה באמצעות נעל בית. בתגובה, ביקשה המתלוונת מה הנאשם שינוי לה ויחדל מעשיו, אך הוא לא חדל.

בהמשך, נכנס הנאשם אל המטבח ואכל מלון, תוך שהוא משליך את גרעינו על הרצפה. בהמשך, נכנסה המתלוונת לנ��ות את הרצפה, החליקה ונתקעה רגלה.

רישום פלילי

5. אין לחובת הנאשם הרשות קודמות בפליליים.

תסקרי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקרים:

6. בתסקייר הראשון מיום 23.10.22 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחהו של הנאשם. צוין כי מדובר בניו שהוא בן 29, רווק, אשר קודם לתגורר בבית אמו- המתלוונת, בראש"ץ. הנאשם מסר כי הוא מוכר כנכחה של המוסד לביטוח לאומי בשיעור 45% בעקבות פגיעה שיתוק מולדת בזרועו. עוד מסר הנאשם כי עבד באופן יציב ורציף ב... בתפקיד ניהול מלאי, משך כ-5 שנים ועד כארבעה חודשים לפני מעצרו בתיק הנוכחי, שבו רקע לכך נסיגת הדרגתית במצבו הרגשי וההתמכרותו.

ה הנאשם שירות צבאי מלא בתפקיד עובד ש"מ עם שחרורו מהצבא, השתלב ביציבות בעבודה עד

להפקת עבודתו כמתואר.

בהתיחסות הנאשם לעבירות בהן הורשע, קיבל אחראיות על התנהגותו והצר עליה. הנאשם הבין את חומרת מעשיו והנזק שגרם לאמו, וביטה לפניו שירות המבחןChratta ותחושים של בושה, אכזבה וכעס עצמי.

ברקע לביצוע העבירות, תיאר תקופה המאפיינית בתחששות בטחון ומצב רגשי ירודים והואוסיף כי בשנים האחרונות חלה העמקה הדרגתית בצריכת אלכוהול, עד כדי הגיעו לנצח שכורות, ללא יכולת לווסת ולמתן צרכתו. הנאשם ביטה רצון להמשיך את הטיפול בו שולב וממנו נתרם, עד כי אינו צריך אלכוהול כלל.

mdiyooh גורמי הטיפול עליה כי הנאשם השתלב הטיפול, עמד בכללי המסתגרת, ומשתף פעולה בתחום הפסיכולוגי הטיפול. נמסר, כי הנאשם עשה צעדים ממשמעותיים בהתבוננות עצמית פנימית, לצד זהה היבטים בהם נדרש המשך העמקה.

בשיחה עם המתלוונת התייחס זו לפגיעה שחוותה ולהחששות חסור האונים ותיארה את הקשיים והמגבילות עמה היא מתמודדת סביר מחלתה. האם ביטה דאגה למצבו של הנאשם ומסרה כי למרות התנהלותו כלפי, אינה חששת מפני כיוום. המתלוונת ביטה דאגה לחידוש הקשר עם הנאשם, אך בבקשתו כי הנאשם לא ישוב להתגורר עמה. עוד ביטה חשש מהתוצאות הליך המשפט והשלכות גזר הדין הצפוי על מצבה הנפשי.

שירות המבחן התייחס לכך כי הנאשם הצליח להתנהל ולנהל את קשייו ללא מעורבות בפליליים עד כה, כמו כן כי מאז האירועים פנה כמתואר לטיפול גמילה בתחום האלכוהול.

noch כל השיקולים והפרמטרים, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עורך מאמצים רבים לשינוי חייו ונוער בגורמי הטיפול השונים. עם זאת, עתר לדוחית הדיון על מנת תיבחן השתלבותו של הנאשם במהלך הטיפול.

7. במסגרת התסקרים השני, מיום 4.2.23, צוין כי הנאשם השלים בהצלחה את התוכנית הטיפולית במסגרת הקהילה עבר בחודש ינואר 2023 לשלב המשכי בהוסטל.

מחאות הדעת המסכמת של גורמי הטיפול עליה כי במהלך החודשים האחרונים חלה התקדמות נוספת בתחום התנהלותו של הנאשם שהמשיך להשתתף באופן רציף בתוכנית הטיפולית אשר כללה שיחות פרטניות וקבוצתיות לצד השתלבות בעבודה והפסקת צריכת אלכוהול. גורמי הטיפול הערכו כי הנאשם מכיר בנסיבותיו ואורך חייו לקבל הכרה מאמו ולשבור שנוצר מכך שאמו לא תוכל להיענות לצרבי כפי ציפיותו. עם סיום הטיפול בקהילה, המשיך הנאשם את ההליך הרפואי במסגרת הוסטל.

גורם הטיפול במסגרת הוסטל נמסר כי הנאשם התאקלם באופן תקין, משתלב ועומד בתנאיו וכללי המקום.

גורם הטיפול התרשם כי הנאשם נמצא בעיצומו של תהליך שיקום ממשמעותי ומביע רצון להשתלב באורח חיים

נורמטיבי, תוך היעזרות בגורמי הטיפול השונים, כאשר המשך טיפול תוך הימנענות מאלכוהול, יכול לחזק ולבסס הישגיו.

המתלוננת, השיחה נוספת, הביעה שביעות רצון משילובו של הנאשם בטיפול, מסרה כי היא מרגישה רגעה יותר, אינה חששת מפני ומעוניינת בהמשך הקשר עמו ובשילובם מסגרת המשפחה. כמו כן, המתלוננת ביטהה חרדה מפני ענישה מחמירה, בבקשתה שלא לפגוע בנאשם והדגישה את החשיבות שבחרזרתו לאורח חיים נורמטיבי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עבר שינוי משמעותי כשלבסוף כי הוא מחויב להתמיד בתהליך תוך ביסוס השימושי שעובר. שירות המבחן סבר כי בעקבות הטיפול והפסקת צריכת אלכוהול, פחות הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות בעתיד.

שירות המבחן סבר כי יש לחזק את ההליך הטיפולי וביקש דחיה נוספת לצורך העמקת ההליך הטיפולי.

.8. במסגרת התסקיר השלישי, מיום 3.7.23 התקבל דיווח גורמי הטיפול במסגרת הווערך כי הנאשם עבר הליך חיובי ומשמעותי, ביטה רצון להמשיך לשיקם את עצמו ולקיים אורח חיים יציב ובריא, כשהוא בשל ליצאת לחיים עצמאיים, להתנסות ולהתמודד עם מציאות החיים. הנאשם עובד באופן יציב בספר מarket בבית שימוש כסדרן כללי ומתפקיד בעבודתו באופן תקין.

ה הנאשם התייחס במודעות ואחריות למעשיו הקשים כלפי אמו ולאופן בו פגע בה, הצר על כך ונראה כי עורך שניינו חיובי בשיקום היחסים עמה. שירות המבחן התרשם כי חשוב לנאים לשמור על יציבותה הנפשית של אמו, תוך שהוא דואג לרוחחתה הנפשית ככל שהוא יכול ונוהג עמה בכבוד.

שירות המבחן חיזק התרשםותו כי ההליך המשפטי וההליך הטיפולי היו גורם מגייס לשינוי בתנהלותו ובחטיבתו של הנאשם. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים קבועים, והוא בעל מאפיינים נורמטיביים וכוחות לתפקוד יציב.

סיכומו של דבר, שירות המבחן המליץ על אף חומרת העבירות, נוכחות מחויבותו של הנאשם להליך טיפול משמעותי, על ענישה שיקומית הכוללת הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות, לצד צו מבחן והמשך טיפול בתחום ההתכmericanות. שירות המבחן הבכיר כי הטלת ענישה שאינה שיקומית עשויה לפגוע משמעותית בתפקוד הנאשם, באופן שיגביר את הסיכון במצבו ויחליש את כוחותיו להמשיך ולקדם את עצמו, כאשר שירות המבחן הדגיש את החשיבות בקיודם הנאשם לכיוון מהלך חיים נורמטיבי.

ראיות לעונש

.9. המאשימה הגישה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למتلוננת (ת/1).

10. המתלוננת, הגב' א"מ, העידה לזכות הנאשם ציינה כי ח"י הנאשם מורכבים, הסבירה כי ההתרדרות במצבו הchallenge עם חריכת האלכוהול על רקע פטירת אביו. עוד הוסיפה כי הסיטואציה הנוכחית משפיעה עליו לרעה והוא נדרשת למספר רב של תרופות אותן היא צריכה עקב מחלת הנפש בה היא לוקה. עוד ציינה המתלוננת כי כו"ם יחסיה עם הנאשם השתפרו, הנאשם השתנה מכך אל קצה ומתנהל למופת. המתלוננת הוסיפה כי אינה מתגוררת עוד עם הנאשם השותפו, הנאשם השתנה מכך אל קצה ומתנהל למופת. המתלוננת בתקנון בקשה כי הנאשם יישר בהליך השיקומי, וכי בית המשפט יקל עם הנאשם על מנת שהוא תמשיך בתפקידו התקין מבחינה נפשית ולא תיאלץ להታשף.

טייעוני הצדדים לעונש

מציאות טיעוני המאשימה

11. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו וביניהם ציינה את הפגיעה בשלמות גופו של המתלוננט, בזכותה לכבוד ולביטחון. המאשימה הדגישה כי תופעת האלים במשפחה הפכה לרעה חולה ועל בתי המשפט למגר תופעה זו באמצעות הטלת ענישה מرتעיתה. לשיטת המאשימה, נסיבות ביצוע העבירה מצביות על חומרה יתרה, כאשר מדובר בתקיפה ברוטאלית, חסרת מעוצרים שנלווה לה איום באמצעות סיכון.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועטרה להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 24 חודשים למשך 40 חודשים.

בהתייחס לנסיבות הנאשם עצמו ציינה המאשימה כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות, שולב בהליך טיפול אינטנסיבי ממנו נתרם משמעותית אשר הפחת מהטicon הנש��ף ממנו. כך שהמאשימה סבורה כי ראוי לסתות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

עם זאת, ציינה המאשימה, השיקום הוא רק אחד השיקולים הנשקלים במסגרת גזר הדין, אין חזות הכל, ועל בית המשפט להכריע מהי מידת הסטייה הרואה, משקיעים שיקולי ענישה נוספים. המאשימה הפנתה לפסיקה בעניין זה.

בشكلו כלל הנתונים המאשימה סבורה כי יש לגזר על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, המגליים אף הם סטייה ממתחם העונש ההולם, מאסר מותנה, קנס ופיקוח למתלוננת.

מציאות טיעוני ההגנה

12. מנגד טענה ההגנה כי הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום לאחר שתוקן לקולה באופן משמעותי, נטל אחריות, הביע צער וחרטה וחסך את העדתה של המתלוננת, תוך שפעל לטפל בעצמו.

ההגנה ציינה כי אין חולק שמעשי של הנאשם אינם פשוטים ולא היו צריכים להיעשות אר העירות בוצעו על רקע חריכה אלכוהול והתדרדרות מצבו של הנאשם.

עוד ציינה ההגנה, את מעצרו של הנאשם לתקופה של 3 חודשים בעקבות מעשיו, עד לשחררו לקהילה טיפולית, שם החל בהליך טיפול מושמעותי אינטנסיבי ועמוק וambil שנפל בו הרבה. ההגנה הדגישה כי הנאשם לא יחזור להתגורר עם אמו והסיכון הנש��ןמן הנאשם פחות.

ההגנה סבורה כי מתחם העונש ההולם נוע בין מסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לבין, לכל היותר, 18 חודשים מסר בפועל והפנתה לפסיקה.

ההגנה סבורה כי יש לטסות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, לאור האינטרס הציבורי המובהק שיש בשיקומו של הנאשם, בהחרתו לחברת אזרח תורם ומועיל, לאור האינטרס הפרטני גם של בני המשפחה עצמה, ולאמצץ את המלצות שירות המבחן.

13. הנאשם בדבריו ציין כי הוא מתביש במעשהיו ובעבירות החמורות שביצע, הוא מכיר בהתמכרותו ובקיש מבית המשפט הזדמנות להמשיך ולשקם את חייו.

דין

14. הנאשם, במעשהיו, פגע בערכיהם המוגנים וביניהם כבודה של המטלוננט, ביטחונה האישית, פרטיותה ושלמות נפשה. הנאשם פגע בגופה של המטלוננט במספר הזדמנויות, באופן ברוטלי ומשולח רسن ותקף אותה. כמו כן, אינטרס החברה בעבירות האiomים הוא להגן על שלוחות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס זה מקבל משנה תוקף וחשיבות בתוככי התא המשפטי.

15. מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה דין אינה מבוטלת.

לא ניתן להזכיר מיללים בחומרת מעשיו של הנאשם, אשר על אף היומם מבוצעים על רקע שימוש באלכוהול, ספונטניים ובלתי מתוכננים, הרי שאין בכך כדי להקל באלימות הקשה שנתקט כלפי המטלוננט. הנאשם תקף את אמו באופן ברוני בך שהתנפלו עליו, בעודה בביתה, ישבת בקורסתה וגם כאשר ניסתה להתרחק ופנתה לחדר אחר, הנאשם הלק אחריה, יצא וחזר כשהוא אוחז בסכך מטבח, באמצעותה איים על המטלוננט איום בוטים בפגיעה בחייה.

בairוע אחר, תקף הנאשם את המטלוננט בך שהכה אותה במקות אגרוף, סטר בפניה, צבע אותה ומשר בשערה. במסגרת airוע תקיפה שלishi הכה הנאשם את המטלוננט בראשה באמצעות נעל בית, בעודה ישבת בקורסתה.

16. למען הסדר הטוב אצין כי עינתי בכלל פסקי הדין אליהם הופנו וכן בפסקה נוספת מטעמי. אדגיש כי **"קייעת מתחם העונש ההולם אינה עניין אריתמטי וכי בית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות"** (ר' ע"פ 3877/16 פאדי ג'באי נ' מ"י (17.11.16)), בהיותהמתחם מגלם שיקולים נוספים-מידניות ערכית ונסיבות המקרא המסויים ובכלל זה, הנזק שנגרם, הנזק שצפו היה להיגרם, משך האירוע, היקף האירוע, חומרת האלימות שנתקטה ועוד, אשר מדיניות הענישה היא רק אחד מהם.

17. בוחנה של רמת העונשה הרווחת בפסקה מצביעה על מנעד רחב של עונשים, ראו למשל:
א. רע"פ 297/15 **דניאל ברנסון נ' מ"י** (21.1.15), שם נדון המבקש ל-5 חודשים מאסר בפועל לאחר שعونשו הוחמר בבית המשפט המחויז בגין ביצוע עבירה אלימות יחידה באמו שגרמה לה לחבלה בעינה. בית משפט השלים גזר על המערער עונש מאסר מוותנה, ואולם לאחר ערעור שהוגש על קולות העונש, בית המשפט המחויז החמיר והעמיד את העונש על 5 חודשים מאסר בפועל, בשם לב להיות המערער נתון בגילופין בעת האירוע, מצבו הנפשי ותקופת המעצר שגרמה לו לטרואמה, נוכח האלימות בה נקט.

ב. ת"פ (רמ') 31294-11-22 **מ"י נ' עבדאללה אבו ע'אנם** (14.2.23) הנאשם הורשע על יסוד הודהתו ביצוע עבירה יחידה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין וכן צירף כתוב אישום נוסף במסגרת הורשע ביצוע עבירה של חזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. הנאשם הורשע בכך שלאחר שכעס על אחיוינו המתגוררים עמו בבית אמו, ולאחר שהתבקש לשומר על השקט, נטל מקל עץ והכה בגבה של אחוינו-המתلونנת, והמקל נשבר. הנאשם הכה פעם נוספת את המתлонנת בידייה באמצעות המקל השבור, בעוד שאימם הרחיקה אותו מהמתلونנת, זו רצח שטפי דם, במרפק וגב. מאז האירוע עצור הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. במסגרת כתוב האישום המצורף הורשע הנאשם בכך שבհיותו בעיר רמלה החזיק בכיסו סכין. בגין עבירת האלימות קבע בית המשפט מתחם עונשה הנע בין מאסר קצר שיכל שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

בסופה של דבר נגזרו על הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל, בשם לב לעברו הפלילי מחד ולנסיבות האישיות מאידן.

ג. ת"פ (ת"א) 32469-08-17 **מ"י נ' סוויטה** (7.2.22) הורשע הנאשם ביצוע עבירות איום ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין כך שabit במתلونן באמצעות מכת אגרוף בפניהם וגרם לו לנפיחות, ולאחר מכן איים עליו. בית משפט השלים קבע מתחם עונשה הנע בין 5 חודשים מאסר שיכל וירצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשים מאסר בפועל. בסופה של דבר בשם לב לעברו הפלילי, מצבו הרפואי וכל נסיבותיו, נגזרו על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל.

ד. ת"פ (ב"ש) 12760-12-19 **מ"י נ' אחמד אבו גראד** (29.9.21) ביום 7.6.20 הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבודות שני אישומים. במסגרת האישום הראשון הורשע ביצוע עבירות של ניסיון תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק והיזק לרכוש בمزיד, בגין כך שתקף את אחוותו והכה בה באגוחפים בשינוי הקדימות, בראשה ובפניה, דחף אותה על הקיר וניסה לגלגלו אותה במדרונות. המתلونת ברחה לרכבה, הנאשם ניגש אחריה והכה בה באגוחפים בראש, קרע חפצים ושבר את מתגי החלונות. במסגרת האישום השני, הורשע הנאשם ביצוע עבירות של תקיפה סתם ואיומים בגין כך שאים עליה באמצעות מקל ולאחר מכן היכה אותה במקל. המתلونת הצליחה לתפוס את המקל, ובתגובהו הנאשם חנק אותה ודחף אותה למיטה. בית המשפט קבע מתחם עונשה הנע בין 12 חודשים מאסר לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

הנאשם שולב בהליך טיפולית ושירות המבחן התרשם כי הנאשם מפיק ממנו תועלת. כמו כן הנאשם נעדר עבר פלילי. נכון האמור, בית המשפט קבע כי יש לסתות ממתחם העונש ההולם וגזר 9 חודשים מאסר שירותו בדרכו של עבودות שירות.

ת"פ 410-02-15 (שלום-י"מ) **מ"י נ' פלוני** (6.7.15) הורשע הנאשם בביצוע עבירה ייחודית של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין וכן בריבוי עבירות של איומים. הנאשם הכה את אמו מספר פעמים באגרופיו וכתחזאה מכר נגרמו לאם המטומה, נפיחות, דימום מהראף וכן סימן חבלה בפה. עוד אים על אמו בהזדמנויות אחרות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנעה בין מס' חודשי מאסר לבין 18 חודשים מאסר בפועל. בסופו של דבר, בשים לב להיעדר עבר פלילי ולנסיבותו האישיות של הנאשם, נגזרו 7 חודשים מאסר בפועל.

18. הצדדים עתרו למתחם עונש אחד לכלל האישומים, כל צד כעמדתו, תוך שהסכימו כי ראוי לסתות ממתחמיים שהציגו, משיקולי השיקום. אני מסכימה כי בעניין זה מתקיים "מבחן הקשר הדוק" (ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י(29.10.14)) ולכן העתירה למתחם עונש הולם אחד, ראייה בנסיבות העניין.

19. לאור זאת, ובשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם באשר לכלל האישומים נع בין 18 חודשים מאסר ל-35 חודשים, לצד ענישה נלווה.

עונשו של הנאשם

20. לזכות הנאשם שקלתי את תיקונו, באופן משמעותי, לקולה של כתבת האישום, את העובדה כי הנאשם הודה בביצוע המעשה, הביע חרטה וחסר בזמןם של העדים. עוד נתתי משקל לעובדה כי אין לחובת הנאשם הרשות קודמות בפלילים ואף כי מאז ביצוע העבירות לא ביצע עבירות נוספות. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם היה נתון במעטם ממש אחורי סוג ובריח שלושה חודשים.

21. למכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם מצטרפים במקרה זה שיקולי שיקום משמעותיים._CIDOU, מוסמך בית המשפט לסתות לקולה ממתחמי העונשה שנקבעו אם **"מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתתקם"**, כאמור בסעיף 40 ד' לחוק העונשין.

22. כעולה מתקיריו שירות המבחן, הרקע למעשי הקשיים של הנאשם נעוץ בהתמודדותו עם האתגרים במסגרת המשפחה כמו גם קשייו למצוא פתרונות אדפטיביים לרגשותיו השליליים שחוווה מזה תקופה ממושכת במצבו המתויר, ונטייתו לצריכת משקאות משני תודעה. הנאשם הופנה, כאמור, להליך טיפולית במסגרת קהילה והשלים בהצלחה את התוכנית.

23. מחוות דעת גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית עלה כי הנאשם שמר על תפקוד תקין ועמד בדרישות ובתפקידים שהוטלו עליו, אף הפסיק לצרוך אלכוהול. גורמי הטיפול הערכו כי הנאשם, לאורך חייו, כמו לקבל הכרה מאמוועווה שבר שנוצר מכך שהוא אינה יכולה להיענות לצרכי כפי ציפיותו.

גורמי הטיפול בהוסטל אלו הופנה הנאשם, לאחר שלמת הליך הטיפול בקהילה, ציינו כי הנאשם משתף פעולה בתהליכי הטיפול, מתחזק, חוות הצלחה דרך העבודה ומשתף בתוחלתם סיוק ומסוגנות.

גורמי הטיפול התרשםו כי הנאשם נמצא בעיצומו של תהליך שיקום משמעותי וمبיע רצון לניהל אורח חיים נורמטי, תוך הסתייעות בגורמי הטיפול השונים, וכן להמשיך וליציב את תפקודו התעסוקתי ולשקל יחסיו המשפחתיים. לשיטת גורמי הטיפול, המשך השיקום תוך הימנעות מלכוהול, יצא לחזק ולבסס הישגיו המתוירים.

24. שירות המבחן התרשם אף הוא כי הנאשם עבר הליך שניי משמעותי לאורך תקופת הטיפול כשביר כיוון שהוא חשוב להתמיד בתהליך בו החל תוך בסיסו השני שעובר. שירות המבחן סבר כי בעקבות הטיפול והפסקת צריכת האלכוהול, פחת הסיכון להישנות עבירות אלימות בעtid.

כמו כן, העריך שירות המבחן כי קיימת חשיבות בהמשך שיקומו והשתתפותו של הנאשם בטיפול, לצורך חיזוק וביסוס הישגיו המתוירים, כשלסיוומו של הטיפול במלואו תהיה השפעה מיטיבה לגבי תפקודו של הנאשם במשורי חייו השונים, ובפרט לבניית תקשורת מיטיבה בין אימו והמשך שיקום יחסיהם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים קבועים, ואף בעל מאפיינים נורמטיבים וכוחות לתפקוד יציב. הנאשם מבטא רצון פנימי לשינוי התנהלותו ולקיום שגרת חיים תקינה ומתפקדת. כמו כן, שירות המבחן העריך כי המשך שיקומו והשתתפותו בטיפול ישפיע באופן חיובי על הנאשם ועל תפקודו במישורי חייו השונים ובסיס וחסמים מיטיבים עם אמו.

בסיומו של דבר, שירות המבחן הבHIR כי הטלת ענישה שאינה שיקומית עשויה לפגוע משמעותית בתפקוד הנאשם באופן שיגביר את הסיכון במצבו ויחליק את כוחותיו להמשיך ולהמשיך את עצמו, אשר הודגשה חשיבות קידום הנאשם לכיוון מהלך חיים נורמטיבי.

25. מطبع הדברים, לא כל הליך שיקום מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. מידת המשקל שתינטע להליכי השיקום צריכה להיבחן אל מול יתר שיקולי הענישה, ובראשם שיקול ההלימה, כמו גם אל נוכחות נתוני האישים של הנאשם, עוצמתו של הליך השיקום, העבר הפלילי ומרכיבי הענישה הנוספים הרלוונטיים (ר' לעניין זה ע"פ 6637/17 אליזבת קרנדל נ' מ"י (18.04.2018)).

26. לאחר שנתי דעתו למכלול הנתונים, לטיעוני הצדדים, למסקנה יושב ההחלטה, לעמדת המתлонנת כפי שהובעה בפני שירות המבחן ובפני, באתי לכל מסקנה כי עסקין באחד מאותם מקרים חריגים וווצאי דופן, בהם הליך שיקומו של הנאשם משמעותי ומקיף המצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, בשל כך שמתוקים בו אותו

ניצוץ המבטה **"סיכוי של ממש שישתקם"**. כאשר יודגש כי אף המאשימה מסכימה כי יש מקום לחריגת מהמתهم ההורם.

27. עם זאת, **"יש לחזור ולהבהיר, כי הגם שישנה חשיבות לשיקולי השיקום, הם אינם חזות הכל, ובצדדים ניצבים שיקולי הנגמול וההרתעה"** (ר' לעניין זה ע"פ 6720/16 מ"י נ' פלוני (7.3.17)).

28. בנסיבות אלה, נוכח מאפייני החומרה הגלומות במעשהו של הנאשם, ועל אף שיובו של הנאשם בהליך טיפול אינטנסיבי ועמוק ככל שהוא, קשה להلوم סטייה ממתחם העונש ההורם עד כדי הימנעתו מעונשה מוחשית כהמלצת שירות המבחן, אך יש מקום להימנע מעונש מסור מאתורי סORG וברית.

29. הנני סבורה כי יש מקום לאפשר לנายน המשיך בנתיב השיקום בו החל לפסוע לצד עונשה שתבהיר את חומרת המעשים. על כן, כאשר העונש הראו הוא עונש מסור, מצאתי לאפשר לנายน לשאת את עונשו בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד העמדתו בצו מבחן שייהי בו כדי לפקח על המשך השתתפותו במסגרת הטיפולית בתחום ההתמכרות. צו המבחן אף יאפשר לנายน המשיך ולקדם עצמו ולשירות המבחן לסיע לו בהכוונתו במהלך חיים נורמטיבי ולתפקיד תקין בחברה, וכן ילווה אותו כגורם מפקח.

30. אבהיר כי אמנם המאשימה סבורה אף היא כי בנסיבות הנאשם דן יש לטוטות ממתחם העונש ההורם משיקולי שיקום, אלא שלשליטה גזירת מסור מאתורי סORG וברית לתקופה של שנה, היא בבחינת סטייה מתאימה. אין דעתינו כדעתה.

שליחת הנאשם למסור מאתורי סORG וברית לתקופה מהותית, כעתירת המאשימה, וזאת דווקא לאחר שהוכיח לאורר זמן נכונות להיררכם באופן משמעותי להליך הטיפולי, עשויו לפגוע בנายน ולאין את הייגיו. אדרבה, כאשר שוקלים את ההתקדמות והשיקום שביצע הנאשם מאז ביצוע העבירה נשוא תיק זה ואת היררכותו לתהילך הטיפולי, על אף הקשיים שניצבו לפניו והמשוכחות שהיא עליו בעבר, נדמה כי האינטרס הציבורי יצא נשרך מהמשך שיקומו של הנאשם, באופן שיפחית את הסיכון במצבו, זאת תחת קטיעת הליך הטיפול היה וייגזר עליו עונש מסור מאתורי סORG וברית.

לא זו אף זו, יש לציין כי הנאשם היה נתון במעצר כשלושה חודשים.

יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 2667/18 יצחק נ' מ"י (10.10.18):

"הקלה בעונש תוך סטייה ממתחם העונשה משיקולי שיקום אינה אר בגדיר התחשבות אישית בעבריין, אלא עיקרה טמון בכך ששיקום מוצלח משרת את האינטרס החברתי של הגנה על החברה מפני עבירות עתידות מצד אותו בעבריין, בבחינת הפסדו יוצא בתועלתו."

31. לצד כל האמור לעיל אבהיר כי עריה אני לכך כי עונש מאסר ولو בדרך של עבודות שירות עשוי לפגוע בנאשם אף אם מנוס מהמסקנה כי לא די בשיקולים המקרים הקיימים כאן, כדי להצדיק השנת עונש שאינו כולל מרכיב ממש של מאסר.

סוף דבר

32. לאור האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש המאסר בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב לתחילה ריצוי העונש ביום 29.2.24 בשעה 08:00 בבוקר ביחידת ברקאי, שלוחת דרום, סמוך לכליא באר שבע. מובהר לנאשם כי היה ולא ישלים מכל סיבה שהוא שבית השירות, ימשיך וירצה את העונש מאחורי سورג ובריח.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה אלימות או איומים.

ג. צו מב奸 למשך שנה.

מובהר לנאשם כי היה ולא יעמוד בצו המבחן יחזור עניינה מחדש לחדר בית המשפט וייגזר עליו עונש אחר.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-3 תשלוםויות חדשים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.24 ובכל 1 ליום חדש עוקב. לא ישולם תשלום אחד במועדו - תעמוד כל היתרה לפרעון מיידי.

ה. פיצוי למטלונת בסך של 1500 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 90 יום לקופת בהם"ש.

המציאות תעבור הפיצוי למטלונת באמצעות פרטיה אותן תמציא המאשימה בתוך 7 ימים.

המציאות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.
זכות ערעור חוק.

ניתן היום, ו' בטבת תשפ"ד, 18 דצמבר 2023, בនוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.